

for sidstnævnte år dels anføres under den forudsætning, at F. 165 gennemføres og dels, at dette ikke sker. Spørgsmålet omfatter hele den offentlige sektor.

Svar:

Omkostningerne har i den statslige sektor i finansåret 1971-72 udgjort ca. 210 mill. kr., i finansåret 1972-73 ca. 220 mill. kr. og i 1973-74 ca. 235 mill. kr. Udgifterne antages i finansåret 1974-75 at ville være af samme størrelsesorden, alene med de ændringer, der følger af den almindelige løn- og prisstigning.

Om udgiftsniveauet for 1975-76 kan det oplyses, at der af regeringen er besluttet reduktioner af samtlige rammebelagte udgiftsområder, og at skatteforvaltningen ikke specielt er undtaget herfra.

Personaletallet pr. 1. april 1972, 1973 og 1974 kan anslås til henholdsvis 1.635, 1.600 og 1.610 heltidsansatte; hertil er medregnet alle ansatte med halv tjeneste eller mere, og der er ved opgørelsen af tallene fraregnet den del af det samlede antal ansatte, der ikke virker indenfor skatteforvaltningen.

Omkostningerne indenfor den kommunale sektor kan ikke oplyses. Personaletallet kan alene oplyses pr. 1. april 1973, idet grundlaget herfor er materiale, indsamlet af det af indenrigsministeren den 1. september 1972 nedsatte udvalg med den opgave at udarbejde en opgørelse over de enkelte kommuners og amtskommuners personale fordelt på stillingskategorier. Antallet af ansatte var da 6.609 heltidsansatte, hvorved forstås ansatte på $\frac{3}{4}$ tjeneste eller mere, og 709 deltidansatte.

Der er ingen grund til at tro, at de foreslåede regler om begrænsning af de ligningsmæssige fradrag for lønmodtagere og for de selvstændige erhvervsdrivende og om begrænsning af fradragsretten for renter i nævneværdig grad vil stille krav om en forøgelse af personale inden for skatteadministrationen. Det samme gælder med hensyn til de foreslåede ændringer af beskatningen af de medhjælpende hustruer.

Det må forventes, at den foreslåede udvidelse af proportionalbeskatningen vil medføre en kendelig nedgang i antallet af restskatter. Isoleret set vil dette forhold givet-

vis mindske personalebehovet inden for skatteadministrationen.

Spørgsmål 15:

Finansministeren bedes angive nogle beregningseksempler, der viser, hvilke forskelle der vil være i beskatningen for den enkelte skatteyder mellem det nuværende hustrufradragssystem og det af ministeren foreslåede (kildeskattelovens § 37 A, stk. 1).

Svar:

Efter de gældende beskatningsregler indrømmes der et hustrufradrag ved beregningen af indkomstskatten for en gift kvinde. Fradraget gives i hustruens skattepligtige indkomst og udgør halvdelen af hustruindkomsten. Det kan dog højst udgøre 2.000 kr., og denne overgrænse nedsættes med 100 kr. for hver fulde 1.000 kr., hvormed den skattepligtige indkomst overstiger 10.000 kr.

Efter lovforslaget skal hustrufradraget gives efter samme regler som hidtil, dog skal fradraget ligesom personfradraget gives som et fradrag i de beregnede skatter.

Virksomheden af lovforslagets beskatningsregler for en gift kvinde, hvis særskilte indtægt giver ret til hustrufradrag, er belyst i vedføjede oversigt ved hjælp af nogle eksempler på, hvad hendes indkomstskat udgør på forskellige indkomstrin, når skatten beregnes dels efter de gældende regler med samme skattesatser som i 1974, dels efter lovforslagets regler og med de heri indeholdte skattesatser. Det er endvidere beregnet, hvor meget indkomstskatten nedsættes som følge af hustrufradraget, når skatten beregnes dels efter de gældende regler, dels efter lovforslagets bestemmelser.

Det er i alle eksemplerne forudsat, at skatteyderen bor i en kommune, hvor de samlede udskrivningsprocenter for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter svarer til landsgennemsnittet. Der er endvidere regnet med, at den gifte kvinde vil få lønmodtagerfradrag A, når den skattepligtige indkomst opgøres efter de gældende regler, og at dette fradrag vil bortfalde, når den skattepligtige indkomst opgøres efter lovforslagets regler. Endelig er forudsat, at manden udnytter alle sine fradrag.